

La claca

DES DEL DIVAN. PEL DOCTOR LACETÀ

Ens desplaçarem, per començar, fora de Manresa. Fa anys, massa anys, si eres manresà i volies fer una carrera universitària, no tocava més remei que anar a viure a Barcelona, aquest poble gran que gira al voltant d'un club i un camp de futbol. Anar i venir cada dia et prenia molt de temps, sobretot si calia desplaçar-se amb transport públic; de fet no hem millorat gaire. I, si es volia fer amb cotxe privat, apa a entrar per la finestra o sigui Can Maçana, no a l'abast de tothom.

Bé, el fet de viure com a estudiant a Barcelona em va fer descobrir una cosa que no havia conegut a Manresa, l'existència de la claca! Que no era res més que, en espectacles teatrals - desconec si en els musicals- un grup de persones que podia aconseguir una entrada per contemplar l'obra de teatre a baix preu, quasi sempre un 10% del preu habitual, i a vegades, gratis. Una vegada dins del teatre la persona que dirigia la claca, que era la que proporcionava l'entrada, amb un gest, indicava quan s'havia d'aplaudir i fer-ho amb ganes. Era remarcable com la resta d'espectadors, de manera mimètica, aplaudien també i amb les mateixes ganes. Aquest fet em va permetre entrar almenys cinc vegades a veure el gran espectacle de "Marat Sade", dirigit per l'Adolfo Marsillach; i això que la major part dels espectadors eren el que llavors en dèiem joventut rebel, amb criteri propi, però seguien, com les ovelles, el ramat.

Doncs bé, ara que venen eleccions municipals, no fem de claca, si us plau, no aplaudim quan els diversos cap de premsa, de les diverses faccions que es presenten a les eleccions, ens vulguin enlluernar amb expectatives futures, sempre futures, de ciutat. Hi ha algun grup municipal que tingui un pla a mitjà termini per a la nostra ciutat? Ja no m'atreveixo a dir a llarg termini, fora l'H... O la repera per als seguidors de la Lliga del Bons Mot! Lliga que va existir sembla fins als anys 60 del segle passat, amb seu a Barcelona.

I és que la vida és un somni, com deia Calderón de la Barca. O un gran teatre, com sembla en el dia a dia i, esmentant un familiar, company del pis d'estudiant: «La vida es una mierda, decia Calderón de la Barca» i on posa femta, podeu posar-hi el nom de la Molt Noble, Lleial i Benèfica Ciutat de Manresa. Pensava demanar perdó per aquet brut final, però seria trair els meus pensaments i és una encertada diagnosi, segons el meu parer.